

[Rimstad.]

betrægtninger, som jeg deler, for alt for megen koncentration af trafikken med korttegekørsel med 80 km's fart er utvivlsomt forbundet med forøget risiko.

Jeg vil derfor henvide til vort indlæg for et år siden, hvor vi foreslog at undlade hastighedsbegrænsning på vore særlige motorveje. De gjorde forsøg i 1961 har efter vor opfattelse til fulde vist, at restriktioner for hastigheden på motorveje ikke er berettiget. Jeg kører daglig på den såkaldte Hørsholmvej og har også kørt på vejen på alle de dage, hvor der i 1961 var hastighedsbegrænsning. Det er mit bestemte indtryk, at hastighedsbegrænsning for disse særlige veje, der med store omkostninger er bygget til de store hastigheder, snarere virker til forøgelse af risikoen fremfor til nedsættelse af den. Her kommer netop det ærede medlem frk. Helga Pedersens betragtninger ind i billedet. Derfor henstiller jeg til den højtærede justitsminister, at han lader begrænsningerne for de særlige motorveje udgå af lovforslaget. Jeg understreger denne henstilling ved som min opfattelse at anføre, at når det sidste år var så svært at finde gehør for dette synspunkt, skyldtes det, at den højtærede justitsminister og måske også tingets medlemmer netop på det tidspunkt var påvirket af en ganske bestemt ulykke på Hørsholmvejen, som kostede menneskeliv. For mig står det imidlertid sådan, at det i dette tilfælde ikke var hastigheden, men andre årsager, der bar skylden, hvorfor jeg mener, at vi nu, da vi har fået sagens rette sammenhæng opklaret og begivenhederne mere på afstand, også bør kunne se mere nøgternt og mere sagligt på problemet.

Så er der endelig spørgsmålet, om man ikke med dette lovforslag bringer sig i en slags dækstilling over for det initiativ med hensyn til færdselsforanstaltninger, som er lige så nødvendigt, ja, måske meget mere nødvendigt, når det drejer sig om at hindre ulykker og dødsfald. Jeg mener således, at der f. eks. er noget, der er helt galt ved vore regler for overhaling på landevejene. Det burde være ikke alene en selvfølge, men også en pligt for den foran kørende færdsel øjeblikkelig at køre ind til højre, når en bagfra kommende trafikant vil overhale. Forsyndelser mod denne pligt burde straf-

fes strengt, for disse forsyndelser er i mange tilfælde de virkelige årsager til alvorlige ulykker, også med dødelig udgang. Det er simpelt hen nødvendigt at have denne bestemmelse om omgående at holde ud til højre, hvis man har ubegrænset hastighed, og det er nødvendigt at håndhæve bestemmelsen effektivt. Som det er i dag, ser man alt for ofte på hovedvejene hasarderede overhalinger, som skyldes en sindig og stædig bilist, som anser det for sin ret at køre midt på vejen. En sådan mand er dødsensfarlig, og jeg vil henstille til den højtærede justitsminister at have sin opmærksomhed henvendt på denne kilde til virkelige trafik-katastrofer.

Vort parti ser altså velvilligt på den højtærede justitsministers ønsker om at forlænge det forsøg, man her har indledt, men vi vil ikke binde os til at give tilsagn om støtte til en eller anden permanent hastighedsbegrænsning. I hvert tilfælde må forsøgsresultaterne efter vor opfattelse være meget mere overbevisende end de foreliggende resultater, før man skrider til en varig indgriben i den frie hastighed.

Axel Ivan Pedersen: Jeg vil gerne benytte den lejlighed, der er givet mig, til uden for ordførernes række at sige et par ord i min egenskab ikke alene som menigt medlem af det høje ting, men også som landsformand for Trafikunionen i Danmark, hvis formål er at arbejde for større færdselssikkerhed og en bedre færdselskultur.

På baggrund af, at færdselsulykkernes antal, også med legemsbeskadigelse til følge, er i betydelig stigning, og på baggrund af, at disse færdselsulykker er en betydelig økonomisk belastning for vort samfund — den er vurderet til et beløb på omkring 1 milliard kr. om året — foruden den sorg og det savn, som ulykker med invaliditet eller død som følge medfører for mange hjem, må enhver bestræbelse for at nedsætte antallet af færdselsulykker hilses med tilfredshed, og jeg vil da også udtale min glæde over det lovforslag, der foreligger til behandling, og medvirke til dets gennemførelse.

Dertil vil jeg føje, at der jo kunne og burde gennemføres yderligere foranstaltninger til fremme af større færdselssikkerhed, således som nogle af de ærede ordførere